

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2020 r. – Colombani / ESDZ**(Sprawa T-507/20)**

(2020/C 329/41)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Jean-Marc Colombani (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej ESDZ w sprawie wniosku o wykonanie wyroku wydanego w sprawie T-372/18, spisanej ponownie w piśmie X w dniu 23 marca 2020 r., oraz w razie potrzeby decyzji ESDZ oddalającej zażalenie R/195/20 ponawiające wniosek o wykonanie wyroku wydanego w sprawie T-372/18, spisanej ponownie w piśmie Y w dniu 30 lipca 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko kierownika delegatury UE w Korei, doręczonej pismem z dnia 29 października 2019 r., podpisanej przez dyrektora zasobów ludzkich, ze względu na to, że ESDZ odmówiła jej uzasadnienia, a po drugie, decyzji odmownej w sprawie wniosku o dostęp do dokumentów, doręczonej wiadomością elektroniczną sekretariatu komitetu doradczego ds. powołań (CCN) ESDZ w dniu 24 stycznia 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji organu powołującego ESDZ z dnia 27 listopada 2019 r. o niewybraniu go na stanowisko kierownika delegatury UE w Uzbekistanie oraz na stanowisko kierownika delegatury UE w Północnej Macedonii, a po drugie, odmownej decyzji z dnia 21 lutego 2020 r. w sprawie wniosku o dostęp do dokumentów;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego odszkodowania za szkodę majątkową, w kwocie 3 500 EUR, i krzywdę psychiczną, w symbolicznej wysokości 1 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów. Trzy pierwsze z nich dotyczą niewykonania wyroku w sprawie T-372/18, Colombani/ESDZ, a dalsze trzy – decyzji o odrzuceniu jego kandydatury i decyzji nieuwzględniających jego wniosków o dostęp do dokumentów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i zawinionego działania administracji.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku neutralności, bezstronności, niezależności i słuszności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa przy wykładni pojęcia danych osobowych i wykładni rozporządzeń nr 2018/1725 i nr 1049/2001, braku wykładni art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej zgodnej z przepisami wspomnianych rozporządzeń.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ze względu na to, że ograniczenie prawa dostępu do informacji narusza zasady dobrej administracji, prawa do rzetelnego procesu, równości broni, prawa do skutecznego środka prawnego oraz uniemożliwia jakąkolwiek kontrolę sądową spornych aktów.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2020 r. – Fachverband Spielhallen i LM / Komisja

(Sprawa T-510/20)

(2020/C 329/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fachverband Spielhallen eV (Berlin, Niemcy) i LM (przedstawiciel: A. Bartosch i R. Schmidt, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim pozwana ostatecznie odrzuciła skargę administracyjną skarżących w odniesieniu do środka 3, czyli ulga polegająca na obniżeniu kwoty podatku od działalności gospodarczej i podatku dochodowego od osób fizycznych względnie podatku dochodowego od osób prawnych w następstwie odliczenia od podstawy opodatkowania dla tych podatków w kraju związkowym Nordrhein-Westfalen (NRW) kwot uiszczonych w ramach odprowadzenia zysków na podstawie § 14 SpielbankG NRW i tym samym odmówiła wszczęcia formalnego postępowania sprawdzającego odnośnie do tego środka;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019)8819 final z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44944 (2019/C ex 2016/FC) – Opodatkowanie kasyn w Niemczech i pomoc państwa SA.53552 (2019/C ex 2019/FC) – Domniemana gwarancja dla podmiotów prowadzących kasyna w Niemczech (*Wirtschaftlichkeitsgarantie*) – Niemcy.

Skarga opiera się na jednym zarzucie, w drodze którego dochodzi się naruszenia praw proceduralnych skarżących w związku z odmową wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania sprawdzającego również w odniesieniu do środka 3. Zarzut ten podzielony jest na cztery części:

- Nieuwzględnienie wymogów wynikających z orzecznictwa sądów Unii przy zakwalifikowaniu odprowadzenia zysków zgodnie z § 14 SpielbankG NRW w dawnym brzmieniu jako podatku – stworzenie niewłaściwej przesłanki kontroli.
- Niedokonanie subsumcji wykorzystanie odprowadzenia zgodnie z § 14 SpielbankG NRW w dawnym brzmieniu jako podatku zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa niemieckiego.